Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων, ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ μὲ τὸν ἐπιχώριον τῶν παλαιμάχων, καὶ ἐν τῷ ἐπιστήσαι μὲ αὐτὴν τὸ ξένον τοῦ καιροῦ καὶ τὴν ἰσχυροτάτην τῆς ἐπιβλητικῆς ἐξουσίας, ἀφοῦ μένει μὲ αὐτὴν σᾶσαν ἀναγκαίαν παράταση, θεωρεῖ αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδόκητος τῶν ἔργασιῶν αὐτῆς θὰ παρατόμον τὴν βιαίως ἐπιβλεπόμενον νέαν ἀναβολήν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι βουλευταί, μὴ δυνάμενοι ἀπέναντι τοιαύτης αὐθαιρεσίας νὰ μείνωσι σιωπηροί, μόνον χρέος αὐτῶν νὰ θεωρήσωσιν εἰδικόν κατὰ τοιαύτης ἀναβολὴν καὶ θεωρεῖται πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τὸν παρακάτω.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι, μετὰ τὴν ἄλλων προτομίων, ὅσα εἰς πάρεδρος πρᾶξις, εἶδε τὸ παλαίμαχον σύνταγμα τοῦ 1844 ἐπαύθη μὲ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρμοστοῦ, ἦταν ὡσαύτως τὸ περὶ ἀναβολῆς τῶν θεωρῶν τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς, ὅτι τὸ νομοθετικὸν τοῦτο προτόμιον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ τὸ τοῦ ἀπαραιτήτου ὅρου τοῦ νὰ ἦναι καὶ αὐτὸ πρὸς τὸν τοῦ ἐπιστήσαι τὴν ἀκριβῶς μὲ τοῖς καθιερώσας αὐτὸ θεσμοῖς. Πρὸς ἐξακρίβωσιν δὲ τῆς τοιαύτης ἐξαιρέσεως τοῦ προτομίου τούτου, ἐννοεῖται ὅτι ὁ πρόεδρος ὀφείλει καὶ κοινοποιῇ τὸν Βουλὴ τὸ χαλινὸν θεώρημα τοῦ ἀρμοστοῦ, τὸ ὁποῖον εὐθέως μὲ νὰ ἦναι αὐτὸς τοῦ ὅρου τῶν εἰς ἰσχύν θεσμῶν καὶ τὸ τῆς χαρβάγη τῆς ἀποφάσεως. Εὐθέως δὲ ὡσαύτως νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡδη συμμετὰ καὶ τὸ δύσκολον κ' παρατόμον καὶ τὴν τοῖον αὐτῆς
καὶ τὸν γίνονται οἱ τρυπήσουσα καὶ αὐτοῦ αὐτόχρονος, αἵτινες γι-
νόμενοι πρὸς τὴν ἐνδόξαστον αὐτὸ ἀρχὴν, κ' τὰ Βυζὴ ἐπερέγγι
τὴν ἐξαιρετοῦσιν τοῦ ἀρχαιοτάτου. Ἀλλ' ὡς, τὸ δαμία ἐγρήσας ὁ
τροπωτὴς ἤθελεν ἐπάρχει, καὶ τὰ σάνδα ἤθελεν εἴσθαι γὶ τὴν
ἡμερίαν τοῦ αὐθαιρέτου καὶ τῆς βίας ἐκδεδεμένα.

Τὸ ἄγγελμα καὶ τὴν τρομαιρίνη σκρίσιν τῆς νέας
τοῦ ἀναβοῆς.

Ἐπὶ, καὶ τὴν συνεδρίασιν τῆς Κυριακῆς, 26 Νοεμβρίου ε. ο.
μετὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ ἐργαστοῦ τῆς Βυζῆς, ἐπὶ τῆς ἡμερ-
μένων τοῦ Δεκεμβρίου γ' τῆς Τριετίας, ἀναβιβασμένων γὶ τὸ μ-
-νοδοχεῖον, ὁ αὐθιστόνους Ἰωάννης Τσαλίδος, ἐξ ὀνόματος
τοῦ συνεδρίου, ἀνέδοσε τρόπον περὶ σωίσεως τῆς Προ
εστείας καὶ συνεπείας τῆς Ἑστιατόρου καὶ τῆς ἐκλεγε-
μένης Ἑλλάδος, καὶ εἰς ἣ, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς συγκινήσεως
τοῦ συνεδρίου ἀκροατηρίου καὶ ἀσάρκου τῆς Βυζῆς, ἤλθε
ἀνεδεχθῆ ὁ ἀναθέμενος διαδεδεμένα μὲ ἐὐσημείας καὶ τὴν
παραδεχθῆ, ἤτοι ἤδη ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ἀναγνώσεως
τοῦ τραδαβάτου τῆς ἀναβολῆς, ἀκριβοῦς ὁ ἐπιμελητὴς χρέ-
γραμματέως τοῦ Δεκεμβρίου κύριος Περικλῆς βλαστοφά-
ρης, ἀνοιξάσας τρεῖς τοῦ τρόπου, ἐκκλήσιον τρεῖς ἀν
τοῦ ἄγγελμα τοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ τρόπος μόλις παρέλαβε,
χωρὶς ὀσῶν καὶ τὸ ἀναγνώσθη ἐνώπιον τῆς Βυζῆς, ἐπρό
βαλε μόνον τὰς λέξεις τάδας "ἀναβολὴ δ' ἐξ μῆνας"
καὶ πάραυτα ἄγγελμα ἄφαντος ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τῆς
Βυζῆς, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως τῆς ὀφείλε
τῆς βιαίας ἀναβολῆς ἤγγιξε γὶ τὴν Βυζὴ καὶ τὸ
ἀκροατήριον.

Οἱ ὑποφαινόμενοι αὐθιστόνοι μὲ δυνατότητας
ἕνεκα τῆς βιαίου θανατοῦ ἐργαστοῦ τῆς Βυζῆς,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ ἐνεργήσουν ἀνάλογον αὐτοῦ τοῦ προσπαθοῦν κάτω
σε τῶν καὶ τοῦ ἀναβολικοῦ, σοῦ δίνει ἤδη νὰ φανερώνουν
αὐτοὶ παράτολμον ὅλως ἢ αὐθαίρετον εἰς τὴν βάσιν τοῦ ἐ-
νεργοῦ λόγου:

1ον Διότι ὁ τρόπος τοῦ Βεχτοῦ δὲν εἶναι σύμφωνος τοῖς
αὐτοῖς τὸ τῆς ἀναβολικοῦ πράγματος, εἰς ἣν ἔχει ἀπαράλλα-
τον τὸν κανόνα, καὶ ἀνάλογα μὲ μίαν τοῦτο καθ' ἑαυτὸν
συνάδει

2ον Διότι αὐ, καθὼς δείκνυται συνάλλαγμα τοῦ 1817,
εἰς ἀναβολὴν τοῦ Βεχτοῦ ἐκαστάνετο ἡ τοῦ ἐξωτέρου τοῦ
ἀρμοστοῦ, τοῦ τρεπόμενον τοῦ αὐτοῦ ἀόρατον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον
νὰ ἐνεργοῦν ἐπίσης τοῦ ἐξ μικροῦ αὐτοῦ μιᾶς καὶ τοῦ
αὐτοῦ συνόδου, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ ἀρμοστὴς
ἡ τοῦ λόγου τρὸς τοῦ Βεχτοῦ.

3ον Διότι τοῦτο τὸν τρόπον τρεπόμενον ὁποῖον ἀνεκρί-
νε ὁ ἄρμοστὴς, τρεπόμενον τοῦ ὁποίου εἰ ἐφαρμοσμὲ ἄν-
σαν τὴν μηδενίζει καὶ καταργεῖ τὴν αἰτίαν τοῦ αὐτοῦ
μιᾶς τοῦ ἐγκαίρου ἀναφέρεται τοῦ Βεχτοῦ, τὸν ἀπε-
γράφουν τὸν τρόπον ὅτι αὐτὴν εἰς τὸν ἀόρατον, ἢ ἐπα-
νεῖται τοιαῦτα συνεχῶς τοῦ παρελθόντος τρεπό-
δων. Καὶ αὐ οἱ δημόται τοῦ ἀγγλικοῦ ἔμπορον
ἐκπρεπῶνται ἄλλως τῶν καὶ γνωρίζουν, εἰς ἣν ἔχει
ρίζεν ὁ ἄρμοστὴς τὸ τοῦ τρόπου τοῦ Βεχτοῦ λόγου, εἰ
γνωρίζουν αὐτὴν ἀποδεικνύει μόνον τοῦ ἴσον τοῦ ἀγγλι-
κοῦ συμφέροντος δηλονότι, ἀλλ' ὑπέρμετρον ἔχει δίκαιον
νὰ ἔχῃ εἰς τρόπον τοῦ ἐπιτρεπόμενον χαρὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ
κινούνται τοῦτον Βεχτοῦ.

4ον Διότι καθὼς τοῦ ἀναβολικοῦ δικαίου τοῦ ἀγγλικοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πάρραδος καὶ τὴν θεωρόντων ἀρχοντίας ἐξ ἑταίας
κυρίας, ἀστίνων ὅμως τὴν ὁρόσοδον τοῦ ἀρχιεπι-
σκόπου Γαζῆς, ἀστίνων ὁρίζουν κ' ἀπεφασίσαν
βεβαὶ τὴν αὐθιρεσίαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὁρίας αὐτῆς
μονῆς, ἐξ ἑσπερίας τὴν δίνοντες ἐφὶ καὶ τὴν ἄρα αὐτῆς
τόπε καὶ τὴν ἀσφαλίσουν.

Ἀστίνων τὴν ἀφῆν, ἀλλ' ἀκριβοῦν ἐνδέσουν τοῦ
θαλασσαίου, καὶ τοῦ κῆπου ἀναβαρδάτου ἰσχυρῶν καὶ
ἀναρβιοβυνάτου χόρου, οὐ ὑπαρχόμενον αὐθεντόσιον
κρίνουν σφριτοῦ καὶ σροχαρίσουν σφαιτέρω. Τοιά-
στα μόνον καὶ καταδέσουν ἐξ χεῖρας τοῦ σροέδρου
τῆς Βεχῆς τὴν σαρούσαν θαραβυρίσουσαν, θὰ κάτι τὴν
καθεστοβλῆ ἐμπαίρας ἐξ αὐτῆς καὶ τῆς ἐσσίας δέ
χουν κάμῃ, ἀνὰ καιρῷ τὴν δίνει, τὴν σροσύλλουσαν
χρῆσιν, σροὶ ὑπαρόσσιον καὶ θαυμάσιον τοῦ
σαραβιασθείσαν θηλαυρόσαν τῆς Βεχῆς, καὶ σροὶ
ἐγγραφισμοὶ καὶ καταστρῶν τῶν αὐθουργῶν καὶ σουνόμων
τῆς σφῆ τὸ ὁ χόρος σαρανόμου κῆς βιείας ἀνάβοχῆ.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 29η Νοεμβρ. ἐτ. 1850 —

Οἱ αὐθιρόσσοι

Γεράσιμος Α. Δεκάδης
Ζω: Ζω: Πολυζωΐδης
Α. Ἐμμανουὴλ Δεσπότης
Ἰωάννης Ἰωσήφ Δουρδούμης
Τιμόθεος Παπᾶς
Ἰωσὴφ Μαρμαρόστος
Ἠλίας Ζηβοῦνιος
Θεοφάνειος Δορεσιανός

Νικόλαος Δορεσιανός —
Χριστόδουλος Προβάτης —

Τὸ ἡμέτερον εἶναι δεκτὸν
εἰς τὴν πρακτικὴν τῶν Θ. Βεχῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ